

СТРУКТУРА МОВИ. СИНХРОНІЯ ТА ДІАХРОНІЯ.

Олійник П., Герус О., Гузакова Ю., Кулик А., Тітарева М., *студенти*;
СумДУ, гр. ПР-51

У даній статті ми розкриємо поняття синхронія та діахронія, система та структура мови і основні розбіжності між ними.

Вивчення елементів мови є важливим, бо без них її функціонування виявиться неможливим. Розглядання і дослідження взаємозумовлених елементів сприяє розумінню внутрішньої будови, тобто структури мови.

Пізнавальна і комунікативна діяльність людини примушує мову змінюватись і розвиватись. Діахронія (від гр. *dia* "через" і *chronos* "час") - 1) історичний розвиток мови; 2) дослідження мови в часі, в її історичному розвитку. Синхронія (від гр. *syn* "разом" *chronos* "час") - 1) стан мови в певний момент її розвитку, в певну епоху; 2) вивчення мови в цьому стані, незалежно від часового чинника.(1)

Ці терміни не можна ототожнювати й змішувати. Для мовців важлива синхронія, тобто щоб добре володіти сучасною мовою, не обов'язково знати історію мови. Для дослідника мови важливі обидва аспекти - синхронічний і діахронічний. (2,3)

На представлені наукові поняття не існує загального єдиного уявлення. Кожен лінгвіст притримується своєї теорії, яку вважає беззаперечно правою і яку не можна оскаржити. Найбільш вагомими та полярними працями в мовознавстві вважають розробки І.Б.де Куртене, Ф. де Сосюра, О.О. потєбні та В. фон Гумбольта.

Таким чином, розглянувши поняття система та структура мови, синхронія та діахронія, проаналізувавши розбіжності між ними, ми довели, що розуміння цих понять є фундаментально важливими для мовознавців.

Керівник: Бровкіна О.В, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри германської філології

1. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства: Підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів. – К.: Видавничий центр «Академія», 2004.-368с. (Альма-матер);
2. <http://refrend.ru/229225.html>;
3. <http://litmisto.org.ua/?p=15189>;